

սորուն նա միայն գիտէ զճաշակ քաղցրութեան գորաւ։”

“Բայց սաստիկ ծոցեալ ճշգրիտ բանքդ ի ձեռն անփութութեան գրագրաց եւ թուութեան ուսումնաւորաց։ Զոր վերայհասու եւ զեալ մեծ իմաստասէրն Հայոց հոգեկառն վարդապետն սուրբ յովհանէս մականունն սարկաւազդ ի գերահաւան սուրբ յախան ի հախալթ։ Եւ գտեալ ի յարկեղ սուրբ վարտապետացն եւ թագաւորացն զթարգմանագիր սաղմոսարանն, եւ պարապեալ ի յայնմաւորս բազումս ի լոյս էած զգանձն ծածկեալ, եւ երաց զեղեալ աղբիւրն, եւ ցրուեաց ընդ ամենայն սահմանս հայաստանի զաւրինակս զայս, եւ այդ նշմարս եւ ակիրորի (անընթեանը) յառաջեկայդ, յայն աւրինակէն եհաս (անընթեանը) ռմ սիրելի եւ զստացաւդ քս զմեզ յիշեալը յաղաթս ձեր։”

“Եւ զանփութան հոգեկն Յիշեալը։”
Դեռ ինչեր կան արդեօք ծածկուած եւ գեռ ինչեր արդեօք պիտի յայտնուին։

Պ.Պոլոն-Բելուս,

ՏՈՒՄՈՒՄ Ե. ԹՈՐԳՈՄՈՒՄ

ԲԱՆԱՍՏԵՐԻՆԻԱՆ

ԽՈՐՀԱՆԻՐԻՆԻԱՆ ԽՈՐՀԱՆԻՐԻՆԻԱՆ

ՎԵՐԱՆԵՐ

Խորհուրդ ինչպիսի՜ անձարի է. խորհուրդ ճաննալ՜ հանձարի է։

Ընկերդութեամբ խորհուրդ ինչպիսի՜ զին պարտական ենք ի խղճէ բարի խորհուրդ տալու։ Սեզի տրուած լոյսն ոչ միայն մեր անձին՜ այլ նաեւ ընկերին համար է։

Բարի խորհուրդ է լոյս խաւարեցոյ, առաջնորդ կուրաց, ուսուցիչ ազգիտաց....
Եւ՝ «Ինչ գիտէ՜, որո՞ւ հասկնայ։»

Յուրի մէջ ինկող մը՝ «Չնուրբիւն», պողաց. դուռն ձեռքդ անոր երկնցուցիր, բայց անիկայ քեզի բռնցի զարկաւ։ Ահա որչափ այսպիսի եղկելք։

Ըմենեւին չճանցած մարդուն խորհուրդ մի հարցընէր։

Խորհրդատու թիւն մուրիշ բան չէ՜ բայց եթէ կարօտելոյ բաշխեալ ողորմութիւն։ «Եղբարք, գուր մի ձանձրանայք զճարիս գործել», աղքատաց. բաւ մէկն Աստուծոյ կողմանէ։ Սոքայ ալ նոյնպէս։

Այսօր աղայ մը քեզմէ խորհուրդ կը խնդրէ. վաղը աղան կը մեծնայ՝ ուրիշին խորհուրդ կու տայ։ Այսպէս աշխարհքիս մարդկութիւնն ձեռն ի ձեռն յառաջ կ'երկայ։

Ամենուն խորհուրդ հարցուր, բայց քու խելքդ ունեցիր՝ (Այսպէս ստեպ կ'ըսէր ինծի սիրկի ծնունդ իմ)։

Բարի խորհուրդ տուողն՝ Աստուծոյ փոխանորդ կ'ըլլայ։ Աստուած ոչ եթէ ինքնին՜ այլ միջնորդք կը վարէ զաշխարհքը։

Բարի խորհուրդ մը տուիր. բան մը պակսեցաւ. քեզմէ։

Վայ չար խորհուրդ տուողին. անկէ առեղի անզգամական բան չկայ։ Եւս ստուգեւ ինչպէս կ'ըմբոստանայ սրտերնին եթէ լսնաք՝ թէ այս անուն ժողով մոլորեալ կուրի մը ձեռքէն բռնած՝ մինչեւ անդունդին բերանը տարեր ու «Հիմա չեմալ յառաջ գնա», լսելով՝ թող տուեր է որ թշուառը թաւաղվոր ի խորս գահալիծի։

Տրուած բարի խորհուրդն ընկերակրուութեան գործ մըն է, որ մեզի սովորաբար դժուարութիւն չի պատճառուր։ Պատուական արժանիք մըն է, զոր առանց քրտանց ձեռք կը բերենք։

Ներքոյ խորհուրդն թեթեւութեամբ պէտք չէ արհամարհել. ինչու որ իրենց կենաց ծառն խորարմատ ձգեալ է, եւ շատ ցրտաշունչ՝ բայց նաեւ շատ քաղցրասիւք օրեր անցած են անոնց զլեկն:

*

Որպիսի է խորհրդատուն՝ նոյնպիսի է յաճախակի տուած խորհուրդը:

*

Նշանի իշխանի եւ մեծաւորի, եթէ խոհեմ եւ իմաստուն խորհրդատու մ'աջակից կ'ունենան:

*

«Արշափ գլուխ» այնպիսի կարծիք, կամ խորհուրդ. կ'ենթադրուի մի եւ նոյն նիւթի մէջ, իսկայ այդ ինչ է, եթէ ոչ ապացոյց մ'աւելի լատուծոյ անսահման իմաստութեան, որ ի ձրիարաշխ տուիս իւր կը յայտնուի:

*

Խորհուրդ հարցունելի յառաջ սիրտդ որոնէ, թէ պիտոք յօժարութեամբ պատրաստ ես բարի խորհրդի մը հետեւելու, թէ մանաւանդ քու կարծեացդ վրայ յա-

մառնալ պիտի մնաս. որպէսզի քեզի դէմ դատախազ չարուցանես:

*

Որոնք իրենց բարեմիտ խորհուրդներն առանց հարցուելու ամէն հանդիպողին կը մատուցանին՝ կը նմանին շուկայի ծախողներուն, որ իրենց վաճառքն ամէն անցնողին բարձրաձայն դրուատեօք կը յանձնեն:

*

Սովսէս՝ աստուածուսոյց մարգարէն՝ որ առանց միջնորդի խօսակից կ'ըլլար ընդ լատուծոյ, եւ հիանալի ու ահաւոր հրաշքներ կը գործէր, խոնարհութեամբ ղեջաւ ի խորհուրդ աներոյ իւրոյ Յոթորայ:

Լսո՛ւ, կան ցանցաւ դէպքեր, որոնց մէջ նաեւ բարձրագոյն աճիկը իրիւր լեւելայն պատուիրան պէտք են նկատել՝ պարզաւ միտ ստորակարգելոյն խորհրդեան հետեւիլը:

*

Լատուած բարին միշտ կը պատուիրէ, մարդ առ բարին միայն խորհուրդ կու տայ. եթէ կը պատուիրէ՝ ապաքէն լատուծոյ կողմանէ. որովհետեւ ամենայն իշխանութիւն յատուծոյ է:

Հ. Ռ. Պ.

Գ Պ Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

Մ Ր Յ Ա Ն Ա Կ Ա Բ Ա Շ Խ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Վ Ի Ե Ն Ն Ա Կ Ա Ն Մ Խ Ի Թ Ա Ր Ե Ա Ն Ց Վ Ա Ր Ժ Ա Ր Ա Ն Ի Ն

Ի Բ Ա Ն Կ Ա Լ Թ Ի, Կ. Պ Ա Լ Ի Ս 23 ՅԱՆՎԱՐ, 1896

Դպրոցական տարեշրջան մը եւս քողորեցաւ: 23 Յունիս, Ուրբաթ օրն ժողովեց քերաւ Բանկալթիի քարոնուքն ընտիր քազմութիւն մը:

Ընդարձակ պարտիզին վրանայարկ ու դրօշազարդ մէկ անկիւնը սկսան խոնիլ հանդիսականը՝ աշակերտաց նոր շրջանին մէջ թափած քրտանց ականատետն ըլլալու: Հանդիսավայրին խորքն քարծրացած էր բեմս, զոր երկուստեք կը պատէին աստիճաննալ նստարաններ աշակերտաց համար սահմանուած: Բեմին առջեւն Դաշնակ մը եւ լայնանիստ սեղան մը զարդարեալ 600 զրքերով եւ թանկագին ընծանկրով: